

În timp ce o aștepta pe mătușa ei în fața unui magazin, într-o zi de iarnă, Lisabet îl vede pe Gustav, un copil din vecini, cum se plimbă ascuns în spatele unei sănii, pe tălpi, fără știrea vizitiului. Se crede atât de grozav încât îi spune fetiței că ea nu ar avea niciodată curaj să facă așa ceva. Dar lui Lisabet atât îi trebuie. Cum să nu aibă curaj? De ce crede toată lumea că e încă mică? Uite, chiar acum o să se urce și ea pe ascuns în spatele unei sănii. Nici nu e greu, dacă se ține bine. Și e nemaipomenit să străbați în clinchet de zurgălăi orașul învelit de zăpada strălucitoare. Dar sania merge din ce în ce mai repede, lasă în urmă casă după casă și iese din oraș ca vântul. Oare unde se duce?

Cum o să se-ntoarcă Lisabet acasă la mama, la tata și la sora ei mai mare, Madicken?

Zăpadă, ceai cald și gogoși

Iarna, cu gerul ei, nu-i sperie deloc pe cei din familia Șoricel. În scorbură e cald, cămara e plină și lemnele de foc sunt de ajuns până la primăvară. Treburi nu prea sunt, așa că șoricicii se joacă sau meșteresc câte ceva. Ce-ar fi să construim un joc - cu tablă, zaruri și pionii? Sau să ne reparăm săniile? Sau să facem gogoși? Cu ceai cald? Și cu dulceață. Iar dacă se oprește vijelia de afară, ieșim să ne jucăm în zăpadă? Cine o să se dea cel mai repede pe derdeluș?

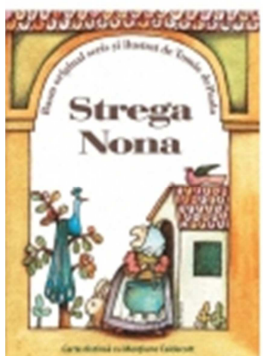
Suntem o familie de 14 șoricici: tata, mama, bunicul, bunica și 10 frați: Brăduț, Codruț, Sânziana, Petruța, Mugur, Bujor, Merișor, Brândușa, Romanița și Ghiocel.

În familia Șoricel, bunicul știe foarte multe lucruri, ca orice bunic. Știe, de pildă, că o sămânță de dovleac, așa mică și neînsemnată cum pare, este de fapt plină de viață și se poate dovedi foarte folositoare. Dar cum anume?

Mai întâi, trebuie să o sădim, iar asta înseamnă să găsim un loc potrivit, să smulgem buruienile și să săpăm pământul. Sămânța va încolți, din ea se va naște o plantă, mică la început, dar care va crește, îi vor da frunzele, tot mai multe și mai mari, apoi va înflori, apoi va apărea un dovleac mic de tot, dar care și el va crește și va tot crește până când va fi gata de cules și va umple cămara.

Bunica și bunicul, mama și tata știu că nu e nici un secret la mijloc, iar acum și copiii din familia Șoricel — iar împreună cu ei, și micii cititori — vor afla că doar prin muncă, dăruire și răbdare poți obține o recoltă bogată. Nici o sămânță nu rodește dacă nu e sădită și îngrijită cu dragoste.

Într-un orașel din Calabria trăia odată, demult, o femeie bătrână căreia toți locuitorii îi ziceau Strega Nona, adică „Bunica Vrăjitoare“.

Și, chiar dacă toți vorbeau despre ea numai în șoaptă, la ea se duceau când aveau vreun necaz. Ba până și preotul și măicuțele de la mănăstire se duceau la ea, pentru că Strega Nona chiar avea puteri magice.